

Prozatímní vydání

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (osmého senátu)

15. května 2019(\*)

„Řízení o předběžné otázce – Daně – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES –  
článek 135 odst. 1 písm. b) – Dodání zboží – Ostatní případy osvobození od daně – Poskytnutí a  
sjednání úvratí – Tankovací karty“

Ve věci C-235/18,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU,  
podaná rozhodnutím Naczelnego Sądu Administracyjnego (Nejvyšší správní soud, Polsko) ze dne  
23. listopadu 2017, došlým Soudnímu dvoru dne 28. března 2018, v řízení

**Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH**

proti

**Dyrektorowi Izby Skarbowej w Warszawie,**

SOUDNÍ DVŮR (osmý senát),

ve složení F. Biltgen, předseda senátu, C. G. Fernlund a L. S. Rossi (zpravodajka), soudci,

generální advokát: E. Tanchev,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za společnost Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH J. Pomorskou-  
Pomorskou, daňovou poradkyní,
- za polskou vládu B. Majczynou, jako zmocněncem,
- za Evropskou komisi R. Lyalem a J. Hottiaux, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez  
stanoviska,

vydává tento

## **Rozsudek**

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice  
Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Ú.  
věst. 2006, L 347, s. 1).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společností Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH se sídlem v Rakousku (dále jen „Vega International“) a Dyrektorem Izby Skarbowej w Warszawie (včetně daňového vztahu ve Varšavě, Polsko), jehož předmětem je odmítnutí tohoto orgánu vrátit společnosti Vega International daň z přidané hodnoty (DPH) z nákupu pohonných hmot prostřednictvím tankovacích karet.

## **Právní rámec**

### **Unijní právo**

3 Článek 2 odst. 1 písm. a) a c) směrnice 2006/112 stanoví:

„Předmětem DPH jsou tato plnění:

a) dodání zboží za úplatu uskutečněné v rámci členského státu osobou povinnou k dani, která jedná jako taková;

[...]

c) poskytnutí služby za úplatu uskutečněné v rámci členského státu osobou povinnou k dani, která jedná jako taková.“

4 Článek 14 odst. 1 a 2 této směrnice stanoví:

„1. ‚Dodáním zboží‘ se rozumí převod práva nakládat s hmotným majetkem jako vlastník.

2. Kromě plnění podle odstavce 1 se za dodání zboží považují tato plnění:

[...]

c) převod zboží na základě smlouvy, podle níž se vyplácí provize z koupě nebo prodeje.“

5 Článek 24 odst. 1 uvedené směrnice zní:

„‚Poskytnutím služby‘ se rozumí každé plnění, které není dodáním zboží.“

6 Podle čl. 135 odst. 1 písm. b) téže směrnice:

„Členské státy osvobodí od daně tato plnění:

[...]

b) poskytnutí a sjednání úvěrů a správa úvěrů osobou, která je poskytl.“

### **Polské právo**

7 Směrnice 2006/112 byla provedena do polského práva ustawou o podatku od towaru i usług (zákon o dani ze zboží a služeb) ze dne 11. března 2004 (Dz. U. z roku 2011, položka 1054), ve znění pozdějších změn (dále jen „zákon o DPH“).

8 Článek 5 odst. 1 bod 1 zákona o DPH stanoví:

„[Předmětem DPH] jsou: dodání zboží a poskytnutí služby za úplatu uskutečněné v tuzemsku.“

9      §lánek 7 odst. 1 a 8 tohoto zákona stanoví:

„1)    Dodáním zboží ve smyslu §l. 5 odst. 1 bodu 1 tohoto zákona se rozumí p?evod práva nakládat se zbožím jako vlastník. [...]

[...]

8)      V p?ípad? že n?kolik subjekt? provádí dodání téhož zboží tak, že první z nich dodá toto zboží p?ímo kone?nému nabyvateli, má se za to, že dodání zboží provedl každý subjekt, který se této transakce ú?astnil.“

10      §lánek 8 odst. 1 uvedeného zákona stanoví:

„Poskytnutím služby uvedeným v §l. 5 odst. 1 bod? 1 se rozumí každé pln?ní skute?né pro fyzickou osobu, právnickou osobu nebo útvar bez právní osobnosti, které není dodáním zboží ve smyslu §lánu 7 [...].“

11      §lánek 43 odst. 1 bod 38 téhož zákona, který provádí §l. 135 odst. 1 písm. b) sm?rnice 2006/112, stanoví:

„Od dan? jsou osvobozeny služby spo?ívající v poskytování úv?r? nebo pen?žitých záp?jek a služby spo?ívající ve sjednávání úv?r? nebo pen?žitých záp?jek a také správa úv?r? nebo pen?žitých záp?jek osobou, která úv?r nebo pen?žitou záp?jku poskytl.“

12      §lánek 86 odst. 1 zákona o DPH stanoví:

„Jsou-li zboží a služby použity pro ú?ely zdan?ných pln?ní, má osoba povinná k dani uvedená v §lánu 15 nárok odpo?íst od dan?, kterou je povinna odvést, ?ástku dan? na vstupu [...].“

### **Spor v p?vodním ízení a p?edb?žná otázka**

13      Z p?edkládacího rozhodnutí vyplývá, že spole?nost Vega International provádí p?pravu užitkových automobil? známých výrobc? z továrny p?ímo k zákazníkovi. Tato služba je zajišovávána prost?ednictvím n?kolika dce?iných spole?ností spole?nosti Vega International se sídlem v r?zných ?lenských státech, v?etn? dce?iné spole?nosti Vega Poland sp. z o.o. se sídlem v Polsku.

14      Spole?nost Vega International organizuje a ídí zásobování všech svých spole?ností tankovacími kartami vydanými r?znými dodavateli pohonných hmot. Nákup pohonných hmot do vozidel p?pravovaných spole?ností Vega Poland je provád?n pomocí tankovacích karet na jméno, vystavených ídí??m. Z organiza?ních d?vod? a také s ohledem na výši náklad? jsou veškeré operace, které jsou provád?ny pomocí tankovacích karet, uskute??ovány centráln? mate?skou spole?ností v Rakousku, která dostává od dodavatel? pohonných hmot faktury zejména za nákup pohonných hmot s DPH. Poté na konci každého m?síce p?efakturovává spole?nost Vega International svým dce?iným spole?nostem, v?etn? spole?nosti Vega Poland, pohonné hmoty, které byly použity pro ú?ely poskytnutí služby p?pravy vozidel, s navýšením o 2 %. Tyto dce?iné spole?nosti jsou oprávn?ny zapo?íst faktury za užívání tankovacích karet oproti fakturám ur?eným rakouské spole?nosti, nebo tyto faktury uhradit do jednoho až t?í m?síc? od jejich obdržení.

15      Rozhodnutím ze dne 11. srpna 2014 odmítl Naczelnik Drugiego Urz?du Skarbowego Warszawa-?ródmie?cie (vedoucí druhého finan?ního ú?adu pro Varšavu-Centrum, Polsko) vrátit spole?nosti Vega International DPH za období od dubna do ?ervna 2012 ve výši 106 031,44

polských zlotých (PLN) (přibližně 24 735,82 eur). Toto rozhodnutí potvrdil ředitel daňového úřadu v Varšavě rozhodnutím ze dne 28. listopadu 2014.

16 Společnost Vega International podala proti tomuto rozhodnutí žalobu k Wojewódzkiemu S?du Administracyjnemu w Warszawie (Vojvodský správní soud ve Varšavě, Polsko). Rozsudkem ze dne 26. ?ervna 2015 uvedený soud rozhodl, že je žaloba společnosti Vega International neopodstatněná a tuto žalobu zamítl.

17 Společnost Vega International poté podala proti tomuto rozsudku kasační opravný prostředek k Nejvyššímu Soudu Administrativnímu (Nejvyšší správní soud, Polsko). Tento soud, stejně jako polské daňové orgány a soud prvního stupně, navrhl možnost uplatnit v projednávaném případě zásady formulované Soudním dvorem v rozsudku ze dne 6. února 2003, *Auto Lease Holland* (C-185/01, EU:C:2003:73), podle kterého dohoda o správě pohonných hmot nepředstavuje smlouvu o dodávce pohonných hmot, ale spíše smlouvu o financování jejich nákupu. Podle posouzení Soudního dvora ve věci, ve které byl vydán uvedený rozsudek, leasingová společnost totiž nenakupovala pohonné hmoty za účelem jejich dalšího prodeje nájemci leasingového vozidla, ale byl to právě tento nájemce, kdo si svobodně volil jak kvalitu a množství, tak datum nákupu pohonných hmot, a tudíž nakládal s těmito pohonnými hmotami jako by byl jejich vlastníkem.

18 V projednávaném p?ípád? by se na základ? tohoto rozsudku m?lo na spole?nost Vega International pohlížet tak, že neprovádí „dodání zboží“, v daném p?ípád? pohonných hmot, ve smyslu ?l. 7 odst. 8 zákona o DPH, za která lze vrátit DPH, ale poskytuje finan?ní služby spole?nosti Vega Poland, které nejsou v Polsku zdanitelné, jelikož jsou osvobozeny od DPH podle ?l. 43 odst. 1 bodu 38 tohoto zákona.

19 Předkládající soud nicméně uvádí, že rozsudek ze dne 6. února 2003, *Auto Lease Holland* (C-185/01, EU:C:2003:73) nebyl opřen o směrnici 2006/112, ale týká se výkladu dříve platných ustanovení šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obrátu – Společný systém daní z přidané hodnoty: jednotný základ daní (Úř. věst. 1977, L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23, dále jen „šestá směrnice“).

20 Za t?chto podmínek má p?edkládající soud pochybnosti ohledn? výkladu nového ustanovení obsaženého v ?l. 135 odst. 1 písm. b) sm?rnice 2006/112 ve sv?tle tohoto rozsudku, které odkazuje na takové pln?ní, jako je poskytnutí a sjednání úv?r? a správa úv?r? osobou, která je poskytla. Vystává tak otázka, zda pln?ní uskute??ovaná společností Vega International v Rakousku, spo?ívající v poskytování a vyú?továvání tankovacích karet používaných pro nákup pohonných hmot dce?inými společnostmi v rámci skupiny, mohou být považována za taková pln?ní. Tyto pochybnosti jsou navíc umocn?ny rozdíly v judikaturách vnitrostátních soud?, které odkazují na tento precedens p?i posuzování povahy transakcí uzav?ených v souvislosti s poskytováním tankovacích karet.

21 V důsledku toho se předkládající soud domnívá, že pro vydání rozhodnutí o kasačním oprávněm prostředku podaném společností Vega International je nutné, aby Soudní dvůr vyložil rovněž čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice 2006/112.

22 Za t?chto podmínek se Naczelny S?d Administracyjny (Nejvyšší správní soud) rozhodl p?erušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující p?edb?žnou otázku:

„Zahrnuje pojem uvedený v ?l. 135 odst. 1 písm. b) [sm?rnice 2006/112] ?innosti spo?ívající v poskytování tankovacích karet, jakož i ve sjednávání, financování a vyú?tování nákup? pohonných hmot prostřednictvím t?chto karet, nebo lze toto složené pln?ní považovat za ?et?zové pln?ní, jehož základním ú?elem je dodání pohonných hmot?“

## K p?edb?žné otázce

23 Podstatou otázky p?edkládajícího soudu je, zda musí být ?l. 135 odst. 1 písm. b) sm?rnice 2006/112 vykládán v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti dot?ené ve v?ci v p?vodním ?ízení, m?že být poskytnutí tankovacích karet mate?skou společností dce?iným spole?nostem, které jim umož?ují natankovat pohonné hmoty do vozidel, jejichž p?epравu zajiš?ují, považováno za službu poskytnutí úv?r? osvobozenou od DPH ve smyslu tohoto ustanovení, nebo za složené pln?ní, jehož základním ú?elem je dodání pohonných hmot, a tedy dodání zboží ve smyslu ?l. 14 odst. 1 této sm?rnice, za které m?že být DPH zaplacená v Polsku vrácena.

24 Úvodem je t?eba uvést, že ustanovení sm?rnice 2006/112, která jsou relevantní ve v?ci v p?vodním ?ízení, jsou v podstat? totožná s odpovídajícími ustanoveními šesté sm?rnice. Za t?chto podmínek z?stává judikatura týkající se uvedených ustanovení šesté sm?rnice relevantní pro výklad odpovídajících ustanovení sm?rnice 2006/112 (zejména viz rozsudek ze dne 28. ?ervence 2016, Astone, C?332/15, EU:C:2016:614, bod 27).

25 Za ú?elem odpov?di na otázku položenou p?edkládajícím soudem je t?eba p?ipomenout, že podle ?l. 2 odst. 1 písm. a) sm?rnice 2006/112 jsou p?edm?tem DPH dodání zboží za úplatu uskute?ná v rámci ?lenského státu osobou povinnou k dani, která jedná jako taková.

26 Podle ?l. 14 odst. 1 této sm?rnice se za dodání zboží považuje p?evod práva nakládat s hmotným majetkem jako vlastník.

27 V tomto ohledu podle ustálené judikatury platí, že pojem „dodání zboží“ stanovený v ?l. 5 odst. 1 šest sm?rnice a v ?l. 14 odst. 1 sm?rnice 2006/112 neodkazuje na p?evod vlastnictví zp?soby, jež upravuje použitelné vnitrostátní právo, ale zahrnuje veškeré p?evody hmotného majetku oprav?ující druhou stranu k faktickému nakládání s uvedeným majetkem, jako by byla vlastníkem tohoto majetku (rozsudky ze dne 8. února 1990, Shipping and Forwarding Enterprise Safe, C?320/88, EU:C:1990:61, bod 7; ze dne 14. ?ervence 2005, British American Tobacco a Newman Shipping, C?435/03, EU:C:2005:464, bod 35; ze dne 21. února 2006, Halifax a další, C?255/02, EU:C:2006:121, bod 51; ze dne 3. ?ervna 2010, De Fruytier, C?237/09, EU:C:2010:316, bod 24, jakož i ze dne 18. ?ervence 2013, Evita-K, C?78/12, EU:C:2013:486, bod 33).

28 Stejn? tak již Soudní dv?r rozhodl, že uvedený pojem má objektivní povahu a že se použije bez ohledu na ú?el a výsledky doty?ných pln?ní, aniž mají da?ové orgány povinnost provést šet?ení za ú?elem zjiš?ení úmyslu dot?ené osoby povinné k dani, nebo zohlednit úmysl jiného subjektu, než je doty?ná osoba povinná k dani, který je sou?ástí téhož ?et?zce dodávek (rozsudek ze dne 21. listopadu 2013, Dixons Retail, C?494/12, EU:C:2013:758, bod 21 a citovaná judikatura).

29 V projednávané věci z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že poskytnutí tankovacích karet společností Vega International dceřiným společností Vega Poland, zejména umožňuje tímto dceřiným společností zásobovat pohonnými směsami u žerpacích stanic. Tyto žerpací stanice pak posílají přímo společností Vega International faktury za nákup pohonných hmot s DPH, která je předmetem žádosti o vrácení daně, kterou zaslala společnost Vega International polským daňovým orgánům.

30 Za těchto podmínek je třeba za účelem odpovědi na otázku položenou předkládajícím soudem posoudit, zda ve věci v povodním řízení ropné společnosti skutečně plynuly na společnost Vega International nebo na společnost Vega Poland právo nakládat s pohonnými hmotami jako vlastník (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. února 2003, *Auto Lease Holland*, C-185/01, EU:C:2003:73, bod 33).

31 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v rozsudku ze dne 6. února 2003, *Auto Lease Holland* (C-185/01, EU:C:2003:73), Soudní dvůr zkoumal, zda se v rámci smlouvy o leasingu motorového vozidla jedná o dodání zboží, v daném případě pohonných hmot, ze strany ropných společností ve prospěch leasingové společnosti, když nájemce leasingového vozidla natankuje do tohoto vozidla pohonné hmoty jménem a na účet uvedené společnosti, která poté žádá vnitrostátní daňové orgány o vrácení DPH vybrané z těchto pohonných hmot.

32 V uvedeném rozsudku Soudní dvůr konstatoval, že je nesporné, že nájemce leasingového vozidla je oprávněn nakládat s pohonnými hmotami jako vlastník, neboť nakupuje pohonné hmoty přímo na žerpacích stanicích a poskytovatel leasingu nemá právo rozhodovat, jakým způsobem a za jakým účelem budou pohonné hmoty použity (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. února 2003, *Auto Lease Holland*, C-185/01, EU:C:2003:73, bod 34).

33 Navíc podle Soudního dvora byla v takovém případě dodání uskutečněna na účet leasingové společnosti pouze zdánlivě. Měsíční splátky vyplácené této společnosti totiž představovaly pouze zálohu a skutečnou spotřebu stanovenou na konci roku finančně pokrýval nájemce leasingového vozidla, který v důsledku toho nesl náklady na dodání pohonných hmot v plné výši (rozsudek ze dne 6. února 2003, *Auto Lease Holland*, C-185/01, EU:C:2003:73, bod 35).

34 Soudní dvůr na základě toho dospěl k závěru, že dohoda o správě pohonných hmot uzavřená mezi leasingovou společností a nájemcem leasingového vozidla není smlouvou o dodání zboží, v daném případě pohonných hmot, ale spíše smlouvu o financování jejich nákupu. Podle Soudního dvora totiž leasingová společnost nenakupovala pohonné hmoty za účelem jejich dalšího prodeje nájemci leasingového vozidla, ale byl to tento nájemce, kdo pohonné hmoty kupoval, přičemž si svobodně volil jejich kvalitu a množství, jakož i datum jejich nákupu. Leasingová společnost tedy ve skutečnosti nevystupovala vůči nájemci leasingového vozidla jako poskytovatel úvěru (rozsudek ze dne 6. února 2003, *Auto Lease Holland*, C-185/01, EU:C:2003:73, bod 36).

35 Podle judikatury připomenuté v bodě 24 výše jsou předcházející úvahy Soudního dvora stran čl. 5 odst. 1 šesté směrnice použitelné na okolnosti projednávané věci, jež se týká výkladu pojmu „dodání zboží“ ve smyslu čl. 14 odst. 1 směrnice 2006/112.

36 Zvláště je třeba konstatovat, že v projednávaném případě společnost Vega International nenakládá s pohonnými hmotami, z jejichž nákupu žádá vrácení DPH, jako kdyby byla jejich vlastníkem. Tyto pohonné hmoty totiž nakupuje společnost Vega Poland přímo od dodavatele a na základě vlastního uvážení. Společnost Vega Poland rozhoduje zejména o tom, za jakých podmínek pohonné hmoty nakoupí, neboť si může vybrat, na které žerpací stanici v rámci dodavatelů určených společností Vega International pohonné hmoty natankuje, a svobodně

rozhodnout o kvalitě, množství, druhu pohonných hmot, jakož i o době nákupu a způsobu jejich použití (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. dubna 2015, Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie, C-42/14, EU:C:2015:229, bod 26).

37 Kromě toho je nesporné, že společnost Vega Poland rovněž nese veškeré náklady na takové tankování, jelikož společnost Vega International jí tyto pohonné hmoty přefakturovává. Polská dceřiná společnost poté může buď započíst faktury za užívání tankovacích karet oproti fakturám určeným rakouské společnosti, nebo tyto faktury uhradit do jednoho až tří měsíců od jejich obdržení.

38 Za těchto podmínek, jak tvrdí polská vláda a Evropská komise, není namístě se domnívat, že v převodním řízení jsou společnosti Vega International dodávány pohonné hmoty a že tato společnost následně toto zboží dále prodává společnosti Vega Poland a tím tedy uskutečňuje dodání pohonných hmot poslední uvedené společnosti. Naproti tomu, jak uvádí Komise, je třeba zdůraznit, že se společnost Vega International omezuje pouze na to, že poskytuje své polské dceřiné společnosti prostřednictvím tankovacích karet jednoduchý nástroj, který jí umožňuje nakupovat tyto pohonné hmoty, čímž hraje určitou roli zprostředkovatele v rámci poskytnutí tohoto zboží.

39 Vzhledem k tomu, že společnost Vega International neprovádí ve věci v převodním řízení dodání zboží, a sice pohonných hmot, nemůže tato společnost požadovat vrácení DPH zaplacené z faktur, které jsou jí určeny a týkají se tankování pohonných hmot společností Vega Poland na železničních stanicích.

40 Je však třeba uvést, že v souladu s čl. 24 odst. 1 směrnice 2006/112 musí být každé plnění, které není dodáním zboží, považováno za „poskytnutí služby“.

41 Je přitom nesporné, že plnění uskutečněné společností Vega International, pokud jde o její polskou dceřinou společnost, spočívající v poskytování tankovacích karet pro účely zejména tankování vozidel, jejichž přepravu poslední uvedená osoba zajišťuje, nepředstavuje „dodání zboží“ ve smyslu čl. 14 odst. 1 směrnice 2006/112. V důsledku toho představuje „poskytnutí služby“ ve smyslu čl. 24 odst. 1 uvedené směrnice.

42 Za účelem poskytnutí užitečné odpovědi předkládajícímu soudu je tedy rovněž třeba ověřit, zda takové poskytnutí služby lze kvalifikovat jako službu poskytnutí úvěrů osvobozenou od DPH ve smyslu čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice 2006/112.

43 V tomto ohledu je třeba připomenout, že plnění osvobozená od daně podle tohoto ustanovení jsou vymezena v závislosti na povaze poskytované služby, a nikoliv v závislosti na poskytovateli nebo příjemci služby, takže použití těchto osvobození nezávisí na postavení subjektu poskytujícího tuto službu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 4. května 2006, Abbey National, C-169/04, EU:C:2006:289, bod 66, a ze dne 21. června 2007, Ludwig, C-453/05, EU:C:2007:369, bod 25).

44 Co se týče konkrétní výrazu „poskytnutí a sjednání úvěrů“ ve smyslu uvedeného ustanovení, je třeba konstatovat, že tento výraz se nemůže vztahovat pouze na zápůjčky a úvěry poskytované bankovními a finančními institucemi [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 27. října 1993, Muys' en De Winter's Bouw- en Aannemingsbedrijf, C-281/91, EU:C:1993:855, bod 13, ze dne 22. října 2015, Hedqvist, C-264/14, EU:C:2015:718, bod 37, a ze dne 18. října 2018, Volkswagen Financial Services (UK), C-153/17, EU:C:2018:845, bod 35].

45 Tento výklad je potvrzen účelem společného systému zavedeného směrnicí 2006/112, který má zejména zajistit rovné zacházení s osobami povinnými k dani (zejména viz rozsudek ze dne

27. října 1993, Muys' en De Winter's Bouw- en Aannemingsbedrijf, C-281/91, EU:C:1993:855, bod 14).

46 V důsledku toho výklad, podle kterého by poskytnutí financí na nákup ze strany banky bylo osvobozeno od DPH, zatímco financování téhož nákupu hospodářským subjektem, který nemá zvláštní postavení subjektu finančního nebo bankovního odvětví, by podléhalo DPH, by porušoval jednu ze základních zásad společného systému DPH, a sice zásadu rovného zacházení s osobami povinnými k dani.

47 V projednávaném případě, jak bylo připomenuto v bodě 14 tohoto rozsudku, je nesporné, že veškeré operace, které jsou prováděny pomocí tankovacích karet, jsou uskutečňovány centrální mateřskou společností v Rakousku, která dostává od dodavatelů pohonných hmot faktury zejména za nákup pohonných hmot s DPH. Poté na konci každého měsíce přefakturovává společnost Vega International svým dceřiným společnostem, včetně společnosti Vega Poland, pohonné hmoty, které byly použity pro účely poskytnutí služby přepravy vozidel, s navýšením o 2 %. Konečně tyto dceřiné společnosti jsou oprávněny buď započíst faktury za užívání tankovacích karet oproti fakturám určeným rakouské společnosti, nebo tyto faktury uhradit do jednoho až tří měsíců od jejich obdržení.

48 Je přitom třeba uvést, že uplatněním tohoto navýšení o 2 % v případě společnosti Vega Poland obdrží společnost Vega International poplatek za službu poskytovanou své polské dceřiné společnosti. Společnost Vega International tak poskytuje společnosti Vega Poland finanční službu, když financuje nákup pohonných hmot předem, a jedná tedy v tomto ohledu jako běžná finanční nebo úvěrová instituce.

49 Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že poskytování tankovacích karet společností Vega International společnosti Vega Poland představuje skutečnou finanční transakci, která se nejvíce podobá poskytnutí úvěru ve smyslu čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice 2006/112 [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. října 2018, Volkswagen Financial Services (UK), C-153/17, EU:C:2018:845, bod 36].

50 Z toho vyplývá, že na takové služby, jako jsou služby poskytované společností Vega International ve prospěch společnosti Vega Poland, se může vztahovat osvobození od daní stanovené v čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice 2006/112.

51 S ohledem na výše uvedené je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice 2006/112 musí být vykládán v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věci v původním řízení, může být poskytování tankovacích karet mateřskou společností dceřiným společnostem, které jim umožňují natankovat pohonné hmoty do vozidel, jejichž přepravu zajišťují, považováno za službu poskytnutí úvěru osvobozenou od DPH ve smyslu tohoto ustanovení.

## **K nákladům řízení**

52 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníky řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl takto:

**Článek 135 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daní z prodané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věci v původním řízení, může být poskytování tankovacích karet mateřskou společností dceřiným společnostem, které jim**

**umožňují natankovat pohonné hmoty do vozidel, jejichž přepravu zajišťují, považováno za službu poskytnutí úvř osvobozenou od daně z přidané hodnoty ve smyslu tohoto ustanovení.**

Podpisy.

\*— Jednací jazyk: polština.